

Cultura

La cartellera de cinema Les estrenes de la setmana

“És horrible que l’assetjament sexual sigui un fet habitual a Hollywood”

Julia Roberts, actriu, estrena avui la pel·lícula *Wonder*

L'actriu en una escena de la pel·lícula amb Jacob Tremblay, l'altre gran protagonista de *Wonder*

GABRIEL LERMAN
Londres. Servei especial

Si es va guanyar part de la seva popularitat interpretant contes de fades per a adults a la pantalla gran com el de *Pretty woman*, amb 50 anys Julia Roberts pot dir que viu en un món ideal. Passa els dies entregada a cuidar-se dels seus fills en una casa sense penúries econòmiques i de tant en tant surt a trencar la rutina, filmant prou com perquè no s'oblidin d'ella i recuperant per unes quantes hores a l'any el seu setial de gran estrella de Hollywood cada vegada que arriba l'hora de promocionar la seva feina. El fet que hagi decidit postular-se per a un dels papers principals a *Wonder*, el nou film de Stephen Chbosky, simplement per ser fan de la novel·la en què es basa, i l'hagi obtingut, reforça aquella noció de ser en un lloc de privilegi que Roberts sempre té present.

Què va ser el que li va atreure d'aquest film?

Que *Wonder* gira entorn d'una

mare que parla amb el seu fill sobre el que ella sent per ell, sobre les seves esperances que pugui veure les coses de certa manera, que no temi el que és extern, perquè el que explica és el que porta al seu cor, perquè només això és el que pot controlar. Una de les coses que m'encanten de la forma en què R.J. Palacio va escriure la novel·la, i que vam provar de traslladar a la pel·lícula, és que la relació entre aquesta mare i el seu fill no passa per donar consells o ensenyar-li alguna cosa, sinó guiar-lo amb l'exemple.

En quina mesura ser mare ha influït en la manera com va interpretar aquest paper?

La veritat és que els meus fills tenen molt a veure en el fet que jo hagi participat en aquesta pel·lícula. A tots ens va encantar la novel·la i un dels meus fills em va preguntar si pensava que farien una pel·lícula amb aquesta història. Va ser per això que vaig trucar al meu agent i li vaig demanar que investigués si n'estaven fent una adaptació, perquè m'interessava interpretar la mare. Afortunadament per a mi, les coses ja

estaven encaminades, però encara no havien escollit l'elenc i m'hi vaig poder afegir. I anant a la seva pregunta, hi ha subtileses que només pots conèixer una vegada que et converteixes en mare. Estic segura que 15 anys enrere hagués fet aquest paper d'una manera completament diferent.

Creu que el seu personatge fa més atenció al seu fill per la seva deformitat física o perquè naturalment les mares s'inte-

CONCILIACIÓ

“Crec que no soc una representant gaire bona de les mares que treballen”

ressen més pels fills de sexe masculí?

No crec que això últim sigui cert. Jo tinc dos fills de sexe masculí i si ho pregunta a la Hazel, la meua filla, li dirà que no està d'acord amb aquesta afirmació. Crec que depèn del dia qui rep més atenció a la casa. A la pel·lícula la mare està més pendent del seu fill per-

què ha requerit una total dedicació des del moment que va néixer, perquè des de llavors ha estat entrant i sortint dels hospitals. Crec que la Via, el personatge d' Izabela Vidovic, és molt comprensiva, però tothom té un límit i ella realment necessita que algú li faci una abraçada o li preguntis com està. Els fills moltes vegades necessiten que els seus pares siguin capaços de llegir-los la ment, cosa que pot

LES VÍCTIMES DE L'ASSETJAMENT

“Espero que puguem unir-nos per ajudar a fer que aquesta gent pugui curar les seves ferides”

ser bastant complicat. Però m'encanta com està escrit aquest personatge perquè ella estima el seu germà i els seus pares, però simplement necessita més del que rep. Així funciona el món. De vegades no ens presten l'atenció que necessitem en el moment que més falta ens fa.

Li va sorprendre que sortis-

sin a la llum tantes denúncies d'assetjament sexual a Hollywood?

Per descomptat. És horrible i esgarrifós que n'hi hagi tantes, sobretot perquè s'ha tornat una cosa tan habitual que és repugnant. Gràcies a Déu no ha estat part de la meua experiència de vida. Espero que aviat arribem a un punt que el clima a Hollywood canviï i tots puguem unir-nos per ajudar a fer que aquesta gent pugui curar les seves ferides i senti que els escoltem i els donem suport.

El 2018 es compliran 30 anys de l'estrena de *Mystic pizza*. En què creu que ha canviat des d'aleshores?

Jo continuo sent la mateixa. Probablement tingui una brusa més bonica avui que la que vaig utilitzar per promocionar *Mystic pizza*. Continuo estimant aquesta professió avui tant com l'estimava llavors, tot i que certament fa 30 anys no imaginava una carrera com la que he tingut.

Com aconsegueix conciliar la seva vida familiar i la seva vida professional?

La veritat és que no soc una representant gaire bona de les mares que treballen. Jo tinc una feina molt flexible, en què els meus fills poden venir a visitar-me quan volen, i a més vaig treballar durant 18 anys abans de ser mare, de manera que sento que m'he guanyat el dret de quedar-me a casa. Sé que és un luxe perquè tinc amigues que em truquen des de dins d'un armari perquè han de treure's llet a l'oficina. En el meu cas tinc la possibilitat de sentir-me realitzada en el pla artístic i alhora ser mestressa de casa. Jo preparo l'esmorzar, el dinar i el sopar. M'encanta rentar la roba, i quan sento que és hora d'agafar-me unes vacances, dic que sí a una pel·lícula.

I quan arriba l'hora de mirar la tele, què és el que mireu a casa?

Molt de futbol. Sobretot si juga el nostre equip, el Manchester United.

És per això que se l'ha vist visitant alguns jugadors, entre els quals Leo Messi?

Esclar. No m'agrada generalitzar, però els jugadors de futbol són gent meravellosa. Sempre s'han mostrat superamables i generosos amb mi i amb els meus fills. S'han pres tot el temps necessari per saludar-los i per això m'alegro que siguin els seus herois, perquè no n'hi ha cap que no s'hagi comportat amb mi i amb ells com un absolut caval·ler. ●

#tuitsdecultura

No és per presumir, però a la guarderia del meu net aquesta setmana la dediquen a estudiar el color groc.

@QuimMonzo
Quim Monzó Escriptor

Ningún poeta ha conseguido nunca emocionarme tanto como ING cuando me dice "su nómina ha sido ingresada".

@juansotoivars
Juan Soto Ivars Escriptor

Estic aclaparada. Gràcies pel vostre amor per #MrsMaisel. Estem molt emocionats i orgullosos de compartir això amb vosaltres.

@RachieBros
Rachel Brosnahan Actriu

Terminó el juicio a los genocidas de la ESMA. 29 perpetuas. 19 condenas de 8 a 25 años. 6 absueltos. Juicio histórico y sentencia contundente. Ahora hace falta tiempo para digerir esto. Abrazo Herman@s madres y abuelas.

@JuanDiegoBotto
Juan Diego Botto Actor

G. LERMAN

Aquest any va celebrar el seu mig segle fent el que més li agrada, dividint el seu temps entre els rodatges i les gires promocionals, perquè, si hi ha una cosa que és indiscutible quan es parla de Nicole Kidman, és que està vivint el millor moment de la seva carrera. L'australiana va ser a Cannes amb tres pel·lícules i una minisèrie de televisió, i també va passar pel Festival de Toronto amb diversos projectes. Qui també gaudeix de l'èxit d'una altra sèrie en què, a més a més, és productora executiva ja ha completat la participació en la seva primera pel·lícula de superherois, *Aquaman*, que arribarà als cinemes l'any vinent. Es tracta d'una mesura enginyosa que li permetrà continuar promocionant un altre tipus de cinema com el que proposa *El sacrificio de un ciervo sagrado*, del grec Iorgos Lanthimos, que, després de guanyar el premi al millor guió a la cita francesa, aquesta setmana arriba a les nostres cartelleres.

La pel·lícula proposa el pitjor malson per a qualsevol pare. Com va contenir les emocions?

Va ser difícil. El material és molt pertorbador, i hi va haver moments en què era impossible que no ens afectés. Però, tot i així, amb en Colin vam aconseguir mantenir l'entesa. Obviament no ens sentíem bé, però al plató tot estava molt tranquil.

Què li va dir Yorgos Lanthimos quan el va convidar a participar-hi?

Que llegís el guió i que li digués què en pensava. Tan bon punt el vaig acabar, li vaig escriure i li vaig dir que comptés amb mi. Jo havia vist *Llagosta*, *Canino* i *Alps*, o sigui que sabia què m'esperava. Sempre havia volgut treballar amb en Iorgos, i l'hi vaig fer saber anys enrere. Ens vam trobar i vam parlar bastant, però en aquell moment no vam arribar a res. I, de sobte, em va enviar aquest guió sense previ avis.

I després, al rodatge, va ser com s'esperava?

Va ser estrany. No treballa d'una manera normal. No parla del que estem fent, i no vol que li preguntis què és el que vol dir. Ell et diu que facis la teva feina seguint el que hi ha al guió i que amb això després ell construirà la pel·lícula. Recordo que en un moment vaig preguntar a

Nicole Kidman a la pel·lícula de Iorgos Lanthimos que s'estrena avui

NULL / DIAMOND FILMS

“Els éssers humans són capaços de fer el que sigui per sobreviure”

Nicole Kidman, actriu, estrena avui *El sacrificio de un ciervo sagrado*

en Colin, amb qui ja havia treballat, si pensava que el film quedaria bé. Em va dir que esperés que estigués acabat. I quan el vaig veure per primera vegada, a Canes, vaig escriure a en Colin per dir-li que em fascinava la pel·lícula. És que ningú no vol finançar aquest tipus de cinema. El que jo busco com a actriu és donar suport als directors que fan cinema d'autor perquè puguin crear els seus mons i tenir els diners i els re-

ursos que necessitin. Tenen veus molt potents que ens fan molta falta, en un moment del món en què el cinema té una tendència a tornar-se més i més homogeni. L'any passat vaig fer *Un camino a casa*, una pel·lícula molt emotiva, i poder fer un film rere l'altre va ser fantàstic. També busco experimentar i explorar, però com a actors només podem fer coses diferents si ens en donen l'oportunitat, tret que ens llan-

cem a dirigir. Ens han de proposar coses i hem de ser elegits per un director. Per això quan algú com en Iorgos et proposa que ballis amb ell és un veritable privilegi...

De quina manera va justificar durant el rodatge el paper que feia el seu personatge?

No feia falta justificar-lo perquè només soc una actriu que té un compromís amb la història que s'està explicant i amb la visió del director.

És la manera com trobo la veritat. No em toca a mi jutjar. Aquest film té l'origen en les tragèdies gregues; eren temes que tractaven centenars d'anys enrere, quan feien incursions en situacions que als éssers humans els costava desxifrar. Aleshores es plantejaven dilemes com aquests, però ara ens estimem més no fer incursions en certs aspectes de la naturalesa humana. Crec que el que reflecteix la pel·lícula són

LA INDÚSTRIA D'AVUI

“El cinema té tendència a tornar-se més i més homogeni”

emocions molt primàries, perquè els éssers humans són capaços de fer el que sigui per sobreviure. Esperes que la gent es comporti de manera civilitzada, però no sempre és així. En Iorgos no ofereix mai respostes, però sempre t'obliga a fer-te preguntes.

Sens dubte, és una de les grans figures de la indústria. Gaudeix de la seva fama?

És que no em sento una estrella. Em veig com una actriu que treballa molt. Sento que soc part d'una comunitat. És cert, de vegades algunes feines meves són celebrades, però sempre busco algú que em convidi a participar en un nou projecte. És la manera com m'espavilo. El que té de bo aquesta professió és que no saps mai quin serà el següent paper que faràs.

No acostuma a ajustar-se a les normes...

El meu home sempre diu que no soc una persona que busca agradar a la gent perquè sempre dic el que penso i no trio papers pensant a complaure l'audiència. Crec que això té a veure amb la meva infantesa. Vaig ser criada per dos pares d'esquerres que deien que hem de lluitar pel que creiem. A més a més, he estat alta des que era petita, i sempre m'he sentit diferent. Hi havia una barreja estranya de coses en la meva infantesa, una espècie d'estoïcisme familiar, però d'altra banda sempre he estat molt sensible, i intento ser compassiva i amable amb els altres. Som aquí tots junts, i ens hem d'ajudar entre tots. I, com més amor puguem aportar al món, més opcions tindrem d'aconseguir que el món sigui millor.●

Tot Nuvis'17

De l'1 al 3 de desembre | PALAU DE FIRES DE GIRONA
1 DES. de 16 a 20.30 h • 2 i 3 DES. d'11 a 20.30 h

Sí, vull!

Organitza

Patrocinen

LA VANGUARDIA

www.firagirona.com

#TotNuvis @FiradeGirona